

Oszczędności, urlopy, podwyżka komornego

Doniosłe uchwały Rady Ministrów dla życia gospodarczego, świata pracy i odbudowy

Na odbytym w dniu wczorajszym posiedzeniu Rady Ministrów zatwierdzono trzy ważne dla życia gospodarczego i świata pracy uchwały.

21 miliardów zł oszczędności ma dać akcja oszczędnościowa w instytucjach i organizacjach społecznych, w samorządzie gospodarczym i zawodowym, przeprowadzona analogicznie do przyjętej w czerwcu r.b. uchwały o państwowej akcji oszczędnościowej.

Przyjęta wczoraj przez Radę Ministrów uchwała przewiduje w tych organizacjach zastosowanie oszczędności nie mniejszej, niż 2,3 proc. kwoty całorocznego budżetu na r. 1948.

Dzięki temu akcja oszczędności łącznie z akcją państwową da krajowi do końca roku 130 miliardów zł.

W sprawie urlopów Rada Ministrów uchwalila dekret, zmieniający obowiązującą od r. 1922 ustawę:

Prawo do urlopów wypoczynkowych uzyskują dzięki nowej uchwale pracownicy drobnych zakładów pracy (zatrudniających do 4 pracowników), którzy dotychczas pozbawieni byli urlopów wypoczynkowych. Nadane zostało również prawo do urlopów pracownikom młodocianym już po upływie półrocznej pracy w danym zakładzie, w wysokości 7 dni.

Przyjęty dekret nadto przewiduje, że urlopów wypoczynkowych udziela się zasadniczo w czasie od 1 kwietnia do 31 października i od 1 grudnia do 28 lutego.

Wynika z tego, że w marcu i listopadzie nie można przymuszać pracowników do wykorzystywania swych urlopów.

Nowy dekret o najmie lokali według projektu, przyjętego w pier-
wszym czytaniu przewiduje:

Uregulowanie opłat komorniczych za wynajem lokali mieszkalnych i użytkowych w stopniu, umożliwiającym racjonalną eksploatację oraz bieżące i kapitalne remonty.

Dla pokrycia kosztów kapitalnego remontu domów mieszkalnych przewiduje się powołanie ogólnokrajowego oraz powiatowych i miejskich funduszy gospodarki mieszkaniowej.

Dotychczasowe opłaty za świadczenia pozostają w mocy.

Podwyżka czynszów komorniczych nie dotyczy pracowników państwowych, samorządowych oraz wszystkich innych osób, których główną podstawą utrzymania jest stosunek pracy najmniej lub zawodowa twórczość, działalność naukowa, artystyczna, literacka i publicystyczna, nie dotyczy również emerytów, osób pozostających chwilowo bez pracy itp.

Ostateczne przyjęcie tego dekretu przez Radę Ministrów nastąpi we wtorek dn. 27 bm.

Odszkodowania wojenne od Bułgarii

zredukowane przez ZSRR o połowę

SOFIA, 24.7. (PAP). Rząd ZSRR, uwzględniając prośbę Bułgarii, postanowił wyrazić zgodę na zmniejszenie należnych mu na mocy traktatu pokojowego odszkodowań wojennych o połowę (z 9 milionów dolarów do 4 i pół miliona) z b. aktywów niemieckich w Bułgarii, należnych Związkiowi Radzieckiemu. Równocześnie ZSRR rzekł się pre-
tensji do sumy 2.970 milionów lew

z tytułu szkód wyrządzonych na tych aktywach w okresie, kiedy znajdowały się one pod kontrolą b. bułgarskich organów rządowych.

Rząd radziecki postanowił również przekazać Bułgarii urządzenia handlowe i transportowe, należące do ZSRR w Bułgarii za połowę ich wartości ustalonej pierwotnie na sumę 576 milionów lew.

Nowe marki niemieckiego banku emisyjnego

Ostatni etap reformy walutowej w radzieckiej strefie okupacyjnej Niemiec

BERLIN 24.7. (PAP). W sobotę został opublikowany rozkaz dowódcy naczelnego radzieckich wojsk okupacyjnych w Niemczech, marszałka Sokolowskiego, wprowadzający z dniem 25 bm. w radzieckiej strefie okupacyjnej oraz na terenie Wielkiego Berlina nowe banknoty z napisem „Deutsche Mark“, emitowane przez utworzony niedawno Niemiecki Bank Emisyjny.

Wymiana znajdujących się obecnie w obiegu banknotów z naklejonymi kuponami nastąpi w stosunku 1 do 1

w dniach 25 — 28 bm. Po 27 lipca w strefie radzieckiej oraz na terenie Wielkiego Berlina jedynie prawnym środkiem płatniczym będą nowe marki.

Całokształt zadań, związanych z nowym etapem reformy walutowej w strefie radzieckiej spoczywać będzie w rękach wydziału finansowego Niemieckiej Komisji Gospodarczej, która w okresie od 1 do 15 sierpnia winna dokonać przeliczenia na nową walutę wszystkich wkładów oszczędnościowych. Po 15 sierpnia wkłady

«Gdy chowano Roosevelta — pogrzebano jego ideały...»

Wallace przyjął kandydaturę z ramienia partii postępowej

FILADELFIA, 24.7. (PAP). Henry Wallace oznajmił w sobotę wieczorem, że przyjmuje kandydaturę w wyborach listopadowych na stanowisko prezydenta Stanów Zjednoczonych z ramienia amerykańskiej Partii Postępowej.

Wallace wygłosił przemówienie, w którym ostro skrytykował polity-

kę zagraniczną obecnego rządu amerykańskiego „Zapewniam was — powiedział Wallace, że gdybym był obecnie prezydentem, to doprowadziłbym do całkowitego porozumienia ze Związkiem Radzieckim i innymi naszymi sojusznikami z czasu wojny — nie poświęcając żadnego z żywotnych interesów Stanów Zjednoczonych. Nasza polityka w Niemczech musiała być, siłą rzeczy, skazana na całkowite niepowodzenie z chwilą stworzenia Bizonii oraz utworzenia sztucznej okławy w zachodnich sektorach Berlina.

Następnie Wallace zaznaczył, że od chwili śmierci prezydenta Franklina Roosevelta polityka zagraniczna Stanów Zjednoczonych była w stanie permanentnego kryzysu, gdyż następcy Roosevelta zdradzili jego ideały. „W chwili gdy chowano prezydenta Roosevelta w Hyde Parku, w Waszyngtonie pogrzebano jego ideały“ — powiedział Wallace.

Powracając do zagadnienia polityki amerykańskiej w Niemczech Wallace podkreślił, że prowadzą ją zarozumiali i nieodpowiedzialni urzędnicy wojskowi, którzy wciąż zatrząskują drzwiami przed rozmowami pokojowymi z przedstawicielami władz radzieckich.

Stan zdrowia Togliattiego poprawia się

RZYM, 24.7. (PAP). W piątek po południu dokonano zdjęć rentgenowskich, które potwierdziły polepszenie się ogólnego stanu zdrowia Togliattiego. Rany pooperacyjne goją się dobrze.

RZYM, 24.7. (PAP). Togliatti oświadczył, że nie wystąpi z powódz twem przeciwko sprawcy zamachu, jeżeli okaże się, że Pallante istotnie działał na własną rękę, jak twierdzi.

Młodzież włoska odcięta od świata Minister Scelba odmawia wydania paszportów do Bułgarii i Czechosłowacji

RZYM 24.7. (PAP). Około 300 członków włoskiego Frontu Młodzieży miało w tych dniach wyjechać do Bułgarii i Czechosłowacji, aby u boku innych organizacji młodzieżowych z różnych krajów Europy pomóc przy budowie kolei młodzieżowej w Czechosłowacji oraz przy budowie ośrodka przemysłowego Dimitrowgrad w Bułgarii. Wyjazd ten nie będzie mógł jednak dojść do skutku, ponieważ minister spraw wewnętrznych Scelba odmówił udzielenia im paszportów.

Rzeźba przed pawilonem „Czterech kopuł“.

Dziś w Paryżu

Konferencja ministrów spraw zagranicznych z państw marshallowskich

PARYŻ, 24.7. (PAP). W niedzielę rozpocznie się w Paryżu konferencja ministrów spraw zagranicznych 16-tu państw marshallowskich. Główne punkty porządku dziennego są następujące:

- 1) Rozdział kredytów, otrzymywanych w ramach planu Marshalla
- 2) Warunki spłacania części pomocy amerykańskiej, mającej charakter pożyczki.
- 3) Zacieśnienie współpracy między państwami marshallowskimi.

Dziennik „Ce Soir“ w komentarzu do konferencji podkreśla, że w sprawie ostatniego punktu porządku dziennego zarysowuje się głęboka różnica zdań między państwami marshallowskimi a Stanami Zjednoczonymi, ujawniająca się ze szczególną siłą zwłaszcza między Anglią a USA. Między obu państwami — pisze „Ce Soir“ — istnieją gło-

bie sprzeczności interesów, które doprowadzić mogą do całkowitego zniweczenia planu Marshalla.

Niemieckie związki zawodowe o reformie walutowej

BERLIN, 24.7. (PAP). Organ niemieckich związków zawodowych „Tribune“, komentując reformę walutową, przeprowadzoną w radzieckiej strefie okupacyjnej i w Berlinie pisze: „Prowizoryczna wymiana marki niemieckiej na markę z nalepką była koniecznością na skutek reformy walutowej przeprowadzonej w strefach zachodnich. Fakt ten dowodzi zarazem, że władze radzieckie nie były ani nastawione, ani przygotowane do odrębnej reformy walutowej w Niemczech

Odrębna reforma walutowa przeprowadzona przez zachodnie władze okupacyjne zmusiła władze radzieckie do przedsięwzięcia koniecznych środków ochronnych“.

Protest

tyjskiej partii komunistycznej przeciwko terrorowi brytyjskiemu na Malajach

LONDYN, 24.7. (PAP). Wobec terroru brytyjskiego na Malajach, komunistyczna partia brytyjska ogłosiła ostry protest, w którym oświadcza z całą stanowczością, że odrzuca insynuacje rządu brytyjskiego jakoby malajskie związki zawodowe, związki wyzwolenia narodowego i malajska partia komunistyczna były organizacjami terrorystycznymi.

USA nie chce do uścić do niższej cen pszenicy

WASZYNGTON 24.7. (PAP). Ministerstwo rolnictwa Stanów Zjednoczonych poleciło farmerom, ażeby w roku 1949 zasiali o 8 proc. pszeni-

cy mniej, niż w roku 1948. Zarządzenie to ma zapobiec spadkowi cen pszenicy.

na widowni MIĘDZYNARODOWEJ Głos trzeciej partii

(rz) Prawie dwa lata upłynęły od chwili, gdy były wiceprezydent USA i minister handlu Henry Wallace wypowiedział otwarcie walkę polityce administracji trumanowskiej. Akcja ta początkowo koncentrowała się niemal wyłącznie na krytyce polityki zagranicznej prezydenta. Przez dłuższy okres czasu Wallace wierzył, że uda mu się zreformować partię demokratyczną i poprzez nią wpłynąć na zmianę polityki zagranicznej i wewnętrzną obecnego rządu amerykańskiego.

Z biegiem czasu przekonał się jednak, że nie ma żadnych szans na zmianę stanowiska partii demokratycznej i że konieczne jest założenie trzeciej partii, masowej, która by w imię własnego programu zapelowała do wyborców amerykańskich. Pomijając już trudności natury technicznej i konstytucyjnej, utworzenie trzeciej partii następczo to poważne trudności związane ze sposobem myślenia i stopniem świadomości politycznej amerykańskich mas ludowych. Krytyka antyrobotniczych posunięć Kongresu i obłudnych manewrów administracji trumanowskiej nie wystarczała do ułożenia programu nowej partii, partii postępowej.

Program partyjny musi przede wszystkim zawierać postulaty o charakterze pozytywnym. Hasła socjalistyczne są wprawdzie oddawna znane w Stanach Zjednoczonych, ale większość ludności amerykańskiej dotychczas nimi się nie przejęła. Kult dobrodziejstwa ustroju kapitalistycznego, umiejętnie podtrzymywany przez propagandę prasową i radiową, jest dotychczas jeszcze bardzo silny w Ameryce i ogarnia wielkie rzesze ludności. Widocznie jednak polityka obecnego rządu amerykańskiego przyspiesza proces krystalizacji myślenia społecznego w USA.

Program wyborczy trzeciej partii Wallace'a zawiera bowiem szereg punktów, które w warunkach amerykańskich brzmią omal że rewolucyjnie. Program domaga się nacjonalizacji wielkich banków, kolei, elektrowni i gazowni, oraz tych gałęzi przemysłu, które — jak przemysł węglowy i stalowy — zależne są od zamówień państwowych. Program domaga się wprowadzenia planowania gospodarczego w skali państwowej, zniesienia ustawy antyrobotniczej, ochrony farmerów przed konkurencją wielkich farm kapitalistycznych oraz

szeregu innych posunięć niezbędnych dla życia gospodarczego Stanów Zjednoczonych.

Wysunięcie tych postulatów dowodzi, że partia Wallace'a wypowiada się zdecydowanie przeciw najbardziej drapieżnym grupom wielkiego kapitału. Nic dziwnego, że w oparciu o ten program polityki wewnętrznej Wallace wysuwa szereg postulatów w dziedzinie polityki zagranicznej, które odpowiadają założeniom demokratycznym. Trzecia partia wypowiada się przeciw planowi Marshalla, przeciw jego polityce w sprawie Niemiec i za normalizacją stosunków z ZSRR.

Mało prawdopodobny jest taki sukces wyborczy trzeciej partii, któryby zapewnił Wallace'owi stanowisko prezydenta. Niemniej kilka milionów głosów, które padną na tę listę, będą zapowiedzią zmian dojrzejających w społeczeństwie amerykańskim.

„Mamy dość wojny - chcemy pokoju”

Hasło zamachu na siedzibę ONZ

NOWY JORK, 24.7. (PAP) — Stefan Supina, który po zamachu na siedzibę ONZ, oddał się w ręce policji w New Hawen, będzie oskarżony o nielegalne posiadanie materiałów wybuchowych. Policja, przeszukująca teren niedosłego zamachu, znalazła kopertę zaadresowa-

naną do generalnego Zgromadzenia ONZ. W kopercie tej były papiery Supiny, wydane przez jedną z jednostek wojskowych, na których widniał duży napis czerwonym atramentem: „Mamy dość wojny — chcemy pokoju”.

Pod dyktando londyńskie

Kapitulacja premierów Niemiec Zachodnich wraz z rezygnacją z demokratycznego pokoju dla całych Niemiec

BERLIN, 24.7. (PAP). Na tajnej konferencji w Ruedesheim, która odbywała się w dniach 20—22 lipca premierzy prowincji zachodnio-niemieckich przypieczętowali podział Niemiec, zapominając zupełnie o sprzeciwach, jakie wysunęli w stosunku do uchwał londyńskich na poprzedniej konferencji w Koblencji.

Jak wynika z oficjalnego oświadczenia, w Ruedesheim w ogóle nie była poruszana sprawa przyjęcia czy też odrzucenia zaleceń londyńskich. Na porządku dziennym figurował jeden tylko punkt: w jaki sposób wprowadzić w życie uchwały londyńskie.

W Ruedesheim powołano do życia dwie komisje, których zadaniem będzie opracowanie szczegółowego planu utworzenia trójstronnego, separatywnego państwa niemieckiego. W dniu 28 lipca politycy zachodnio-niemieccy przedstawili gubernatorom USA, Anglii i Francji ostatecznie opracowany program państwa zachodnio-niemieckiego.

BERLIN, 24.7. (PAP). Dziennik „Taegliche Rundschau” w pierwszym komentarzu do konferencji w Ruedesheim podkreśla, że premierzy niemieccy skapitulowali wobec żądań zachodnich mocarstw okupacyjnych i zrezygnowali z demokratycznego pokoju dla Niemiec. Gazeta stwierdza, że aprobatą „dyktanda londyńskiego” prowadził nie tylko do podziału Niemiec, lecz przekształca Niemcy Zachodnie w gospodarczą i militarną bazę państw zachodnich. Organ SED „Neues Deutschland”

Pod znakiem redukcji

Działalność Międzynarodowej Organizacji Zdrowia

GENEWA, 24.7. (PAP). Na ostatniej sesji pierwszej konferencji Międzynarodowej Organizacji Zdrowia, delegat norweski dr Karl Evang złożył protest przeciwko zmniejszeniu budżetu tej organizacji z 6 milionów 324 tys. dolarów na 5 milionów dolarów.

Mówca stwierdził, że Międzynarodowa Organizacja Zdrowia chcąc

Ofensywa wojsk demokratycznych Grecji

RZYM, 24.7. (PAP). Jak donosi agencja Elefteri Ellada, oddziały armii ateńskiej w wyniku poważnych strat poniesionych w ostatnich dniach 22 i 23 lipca nie podejmowały żadnych większych akcji zaczepnych. W kilku punktach frontu oddziały generała Markosa rozpoczęły działania ofensywne.

Skarga Bułgarii do ONZ

NOWY JORK, 24.7. (PAP). Poseł bułgarski w USA Mewor złożył na ręce sekretarza generalnego ONZ Trygve Lie pismo protestujące przeciwko ostrzeliwaniu terytorium bułgarskiego na granicy bułgarsko-greckiej. W dniach 6 lipca 48 poci-

Przy sprzeciwie 189 deputowanych

Marie upoważniony przez Zgromadzenie Narodowe do formowania rządu

PARYŻ, 24.7. (PAP). Francuskie Zgromadzenie Narodowe po całodziennych debatach 352 głosami przeciwko 189 udzieliło desygnowanemu premierowi radykałowi Andre Marie tzw. inwestytury, tj. upoważnienia do sformowania nowego rządu.

Skład nowego rządu

Lista członków nowego rządu, jak przypuszczają, zostanie opublikowana dopiero w niedzielę. Z kół wiarygodnych informują, że w nowym rządzie tekę ministra finansów i gospodarki narodowej obejmie Paul Reynaud, b. premier z okresu kapitulacji Francji, zaś tekę ministra spraw zagranicznych — Robert Schuman, premier poprzedniego rządu. Leon Blum ma zostać ministrem stanu.

Program rządu

PARYŻ, 24.7. (PAP). Andre Marie wygłosił w sobotę przed południem przemówienie w Zgromadzeniu Narodowym. W przemówieniu

tym, którego oczekiwano z wielkim zainteresowaniem w francuskich kołach politycznych, Marie zakreślił program przyszłego rządu.

W odniesieniu do problemu niemieckiego Marie oświadczył, że założenia konferencji londyńskiej oraz sformułowane przez Generalne Zgromadzenie zastrzeżenia, które przyszyły rząd zamierza wziąć pod uwagę, będą stanowiły podstawę polityki francuskiej wobec Niemiec.

Marie wystąpił w swym przemówieniu jako całkowity zwolennik planu Marshalla, podkreślając równocześnie trudną sytuację gospodarczą, w jakiej Francja się obecnie znajduje. Według słów Marie, brak dewiz stawia pod znakiem zapytania handel Francji nawet z jej sąsiadami.

Marie podkreślił konieczność daleko idących wewnętrznych reform i zapowiedział, że rząd jego zwróci się do parlamentu z wnioskiem o przyznanie specjalnych pełnomocnictw w dziedzinie ekonomicznej. Przemysł nacjonalizowany znajduje się „pod specjalną opieką” rządu.

Marie oświadczył, że w razie przyjęcia jego programu, powoła do życia ścisły gabinet złożony z wy-

próbowanych i zasłużonych polityków. Ten mały gabinet o ograniczonej ilości członków będzie miał nazwę — według projektu Marie — „Starej Rady Rządowej”.

Po przemówieniu Marie, przyjętym z życzliwością przez prawicę i centrum, rozpoczęła się debata. Jako pierwszy zabrał głos poseł komunistyczny — Billoux, oświadczając, że rząd, który Marie zamierzał utworzyć, stanowi dalszy krok w kierunku dopuszczenia de Gaulle'a do władzy.

Stanowisko komunistów

W toku debat nad przemówieniem programowym Andre Marie zabrał głos deputowany komunistyczny Billoux. Mówca zdecydowanie nie sprzeciwiał się upoważnieniu Marie do sformowania nowego rządu, gdyż rząd, który on stworzył, może przybliżyć Francję jedynie do katastrofy. Będzie to bowiem rząd, który nadal iść będzie na ustępstwa wobec USA. Polityka ustępstw — stwierdza Billoux — nie popłaca. Pomoc amerykańska, jak można było zauważyć przy podpisaniu układu dwustronnego z USA, nie jest w stanie przyczynić się do dźwignięcia Francji. Wręcz przeciwnie zmniejsza ona do przekształcenia Francji w kolonię amerykańską. Naród francuski pragnie zmian od podstaw. Marie zmian tych dokonać nie może i nie chce. Świadcza o tym nazwiska osób, które zamierza wprowadzić do rządu. Paul Reynaud postawił w roku 1940 Francję przed alternatywą: albo zostać do minimum brytyjskim, albo stać się lupem Petaina i Hitlera. Reynaud jest co najmniej symbolem rządu katastrofy narodowej. Kim jest Blum? — pyta dalej Billoux. Jest on tym, który podpisał układ z Byrnesem — ów pierwszy akt uległości wobec Stanów Zjednoczonych, jest on tym, który od roku 1920 organizował rozłam sił robotniczych i demokratycznych.

Zwracając się do strony Andre Marie, Billoux oświadczył: „Przykro jest widzieć człowieka, uważanego za republikanina, wyznawcę zasady świeckości, człowieka, który uczestniczył w ruchu oporu, pragnącego obecnie rządzić w drodze dekretów, popierającego dekret Poincaeu — Chapuis, wymierzony przeciwko szkole świeckiej, wtrącającego, jako minister sprawiedliwości, do więzień członków ruchu oporu i patriotów, a wypuszczającego na wolność kollaborantów. Przykro jest widzieć, jak były uczestnik ruchu oporu ignoruje program Krajowej Rady Ruchu Oporu.”

Postawa Francji

PARYŻ, 24.7. (PAP). Na ręce prezydenta republiki francuskiej Auriola napływają w dalszym ciągu rezolucje, domagające się utworzenia rządu demokratycznego z udziałem partii komunistycznej. Rezolucje nadesłały liczne organizacje za wodowe, Biuro Krajowe towarzysztwa przyjaźni Francji — ZSRR, związek pomocy ludowej, stowarzyszenia młodzieżowe i kobiece.

W Beziers oraz w Marlebach robotnicy odbyli strajk manifestacyjny, domagając się rządu demokratycznego. Sekretarz OGT Duchat w deklaracji złożonej prasie paryskiej wypowiedział się przeciwko zapowiedzianej przez Andre Marie polityce, piętnując udział w jego rządzie Reynauda.

Barometr giełdowy

W kołach obserwatorów zwraca się uwagę na przychylną reakcję giełdy francuskiej na proponowany przez Andre Marie skład nowego rządu z udziałem Reynauda. W związku z tym „Humanite” pisze: „Nowy rząd pragnie oprzeć się na bankach i giełdzie, zamiast na pracownikach, bez których wyzwolenie Francji byłoby niemożliwe.”

W kilku wierszach

— Powszechny spis ludności w Jugosławii wykazał na terenie federacyjnej republiki mieszkaniec 13.789.000 osób. Z liczby tej przypada na mężczyzn 7.579 tysięcy, na kobiety zaś 6.172 tysiące.

— W Karlsruhe ubiegłej nocy aresztowano ponad 300 osób, podejrzanych o wywołanie niepokoiw i udział w zamieszkach w ostatnich dniach.

— Karl Fagerholm — socjal-demokrata podjął się misji tworzenia nowego rządu Finlandii. Jak wiadomo poprzedni rząd

podjął się do dymisji w związku z ostatnimi powszechnymi wyborami.

— FAO — Organizacja Żywnościowo-Rolnicza N. Z. w sprawozdaniu, dotyczącym programu europejskiej odbudowy rolniczej, ludność Europy, zamieszkała na terenach, położonych na zachód od granic Związku Radzieckiego, wzrosła po wojnie o 13 milionów. Wobec tego przyrostu ludności, Europejczycy nawet w roku 1959 nie będą jeszcze rozporządzali taką ilością żywności, co przed wojną — twierdzi FAO.

Zdaniem Harry Pollitta

Zmiana polityki zagranicznej Anglii warunkiem poprawy sytuacji międzynarodowej

LONDYN, 24.7. (PAP) — Sekretarz generalny brytyjskiej partii komunistycznej Harry Pollitt w artykule zamieszczonym na łamach „Daily Worker” stwierdza, że obecna sytuacja międzynarodowa jest następstwem polityki rządu Partii Pracy, który zwłazał się z imperializmem amerykańskim i uchylał się od wypełniania zobowiązań wypływających z układu poczdamskiego.

Zdaniem Pollitta, trwały pokój można osiągnąć tylko wówczas, jeśli Wielka Brytania spełni następujące postulaty:

1) Zerwanie z polityką, prowadzoną przez USA zarówno w całych Niemczech jak i w Berlinie.

2) Odmówi kategorycznie Ameryce wszelkich baz dla jej lotnictwa.

3) Wypowie wszelkie porozumienia tajne i jawne, zawarte ze Stanami Zjednoczonymi.

4) Podejmie rozmowy gospodarcze i polityczne ze Związkiem Radzieckim i demokracjami ludowymi.

5) Poprze politykę wobec Niemiec, zaakceptowaną na konferencji warszawskiej.

6) Zredukuje wydatki wojskowe i wycofa swe wojska z Grecji i Malajów.

7) Poprze akcje, zmierzającą do potępienia bomby atomowej jako środka prowadzenia wojny oraz do zakazania propagandy wojennej.

Szpieg ucharakteryzowany na Anglika zdemaskowany w Czechosłowacji

PRAGA, 24.7. (PAP) — Czechosłowackie ministerstwo spraw wewnętrznych zakomunikowało o aresztowaniu Włodzimierza Knotka, który stał na czele biura szpiegowskiego b. partii narodowo-socjalistycznej. Biuro to zostało otworzone swego czasu przez b. generalnego sekretarza tej partii — Włodzimierza Krajine.

Knotek pozostawał w okresie wojny w służbie wywiadu brytyjskiego, a po uwolnieniu Czechosłowacji pracował w min. spraw wewnętrznych, następnie zaś zajmował stanowisko w min. spraw zagranicznych.

Knotek, który miał być aresztowany jeszcze w lutym br. w związku z likwidacją sieci szpiegowskiej,

zdołał zbiec w ostatniej chwili do Londynu.

W Londynie Knotek wyraził gotowość dalszej działalności sabotażowej, skierowanej przeciwko Republice Czechosłowackiej. 15 czerwca powrócił on do Pragi za brytyjskim paszportem na nazwisko Roberta Colesa, kupca londyńskiego. Przy Knotku znaleziono listę pracowników sieci szpiegowskiej Krajiny, oraz osób, które miano pozyskać dla nowej działalności.

Przy jednym z aresztowanych pomocników Knotka wykryto radiostację nadawczą.

W związku z aresztowaniem Knotka zatrzymano pewną liczbę osób, śledztwo w tej sprawie trwa.

Fundament przyszłości

Z podziękowaniem
za życzenia

WIEMY że zjednoczenie organizacyjne młodzieży polskiej jest odbiciem procesu konsolidacji ideowej w całym kraju, jest odbiciem wielkiego procesu jednoczenia się sił ludu pracującego do szybszej odbudowy Polski Ludowej, dla utrwalenia i rozszerzenia zdobyczy w kształtowaniu szczęśliwego i sprawiedliwego ustroju społecznego — mówił Prezydent Rzeczypospolitej na zlocie Zjednoczonym Młodzieży we Wrocławiu.

W tych słowach zawarta jest ocena etapu rozwojowego, na którym znajduje się Polska Ludowa w dziedzinie myślenia politycznego, w dziedzinie kształtowania światopoglądu ogarniającego i przenikającego szerokie rzesze polskich robotników, chłopów i inteligencji.

Z natury rzeczy w szeregach młodego pokolenia proces ideowej konsolidacji przebiega w żywym rytmie i tempie. Mamy dzisiaj jednolitą ideowo-wychowawczą organizację młodzieży — Związek Młodzieży Polskiej. Jest to fakt wielkiej wagi politycznej. Ale zarazem wielkiej doniosłości moralnej.

ZMP jest organizacją polityczną, bo jej zadaniem jest wychowanie i kierowanie młodzieży w walce o odbudowę i przebudowę Polski Ludowej w kierunku wyższych form ustroju społeczno-gospodarczego. Ale ZMP jest przede wszystkim organizacją, która kształtuje światopogląd młodego pokolenia, wychowuje nowy typ człowieka w Polsce. Nie można wyrównać gospodarczego i kulturalnego zacofania Polski, nie można przeobrazić Polski w nowoczesny, postępowy i przodujący kraj bez rozbudowy przemysłu, bez unowocześnienia rolnictwa, bez zastosowania i przyswojenia wszystkich zdobyczy nauki i techniki w dziedzinie materialnej produkcji.

Nie można również osiągnąć tego celu bez ludzi, którzy opamiętają wiedzę i technikę, którzy będą umieli i chcieli zastosować swoje zdolności i umiejętności w interesie całego społeczeństwa, w interesie wszystkich pracujących, w poczuciu solidarności z wszystkimi siłami, które walczą o wolność społeczną i narodową, w poczuciu solidarności z całym światowym obozem postępu, demokracji i pokoju. ZMP postawił sobie za zadanie wychowanie takiego człowieka. Jaki on będzie? Co go różni od tego typu umysłowego i moralnego, który dominował w kulturalnej przeszłości Polski, gdzie na jednym biegunie królował fałszywy romantyzm Don Kichota a na drugim — jego uzupełnienie: wulgarny, odrażający i również fałszywy „realizm“ Sancho Pansy.

„Chcemy poznać i opanować podstawowe prawa rządzące rozwojem przyrody i społeczeństwa, aby móc się tymi prawami swobodnie posługiwać. Chcemy poz-

nać dzieje walki ludu miast i wsi o postęp i wolność. Chcemy poznać zasady gospodarki Polski Ludowej. Chcemy, aby nasze młode umysły objęły te wszystkie dziedziny ludzkiej wiedzy, które obrazują prawdziwe oblicze życia“ — głosi deklaracja ideowa ZMP.

Nowy człowiek w Polsce kroczy więc drogą, którą wyznaczyło naukowe poznanie, drogą walki z wszelkim przesądem, walki ze starymi i nowymi formami fałszywych, nie naukowych poglądów na świat i życie. Nowy człowiek w Polsce stoi twardo na gruncie naukowo poznawanej rzeczywistości, jest realistą w właściwym, rzetelnym rozumieniu tego słowa.

„Nowy człowiek wychowany w duchu nowej moralności będzie ofiarnym budowniczym i patriotą Polski Ludowej, umiającym podporządkować interesy własne interesom ogółu i gotowym do największych poświęceń dla narodu“ — czytamy dalej w deklaracji ZMP.

Nowy człowiek w Polsce odwraca się więc od fałszywego romantyzmu, ale nie w kierunku nieoświeconego, półzwierzęcego instynktu, lecz w kierunku światła szlachetnych uczuć społecznych i wzniosłych idei odzwierciedlających prawdę o życiu społecznym. Nowy człowiek w Polsce jest społecznikiem w najlepszym rozumieniu tego słowa. Nowy człowiek w Polsce, realista i społecznik, jest zarazem bojownikiem, który wie, o co i przeciw czemu walczy. Walczy o realizację programu odbudowy i przebudowy Polski w kierunku takich form ustrojowych, w których nie ma miejsca na wyższy człowieka przez człowieka. Walczy przeciwko wszelkim przyżytkom i pozostałościom starego, kapitalistycznego ustroju, przeciwko wszystkim siłom, które w tym ustroju znajdują rację swego istnienia. W ogniu tej walki dojrzewają umysły i hartują się charaktery młodego pokolenia. W ogniu tej walki nowy człowiek w Polsce przekształca i formuje swoje własne oblicze.

Obraz nowego człowieka, który przemawia do nas z kart deklaracji ZMP, to nie tylko zapowiedź. Takich ludzi mamy już dziś wśród młodego pokolenia, mamy ich w warsztatach pracy na wsi i w mieście. Mamy ich w fabrykach i kopalniach, w szkołach i uczelniach. To przodująca, najbardziej świadoma i ofiarna część młodzieży, która tworzy kadre zjednoczonej organizacji młodzieżowej — ZMP. Są ich tysiące i dziesiątki tysięcy. Będą setki tysięcy i miliony.

Zasadniczy przełom w postawie młodego pokolenia został już dokonany. Młodzież Polski Ludowej skupiona w szeregach ZMP i wokół niego ma jasno wytyczony cel, drogę i środki działania. Młodzież Polski Ludowej ma również jasno zarysowany ideał wychowawczy. O tym mówi i tego uczy deklaracja ideowo-programowa ZMP.

Nurt zjednoczeniowy zwyciężył w młodym pokoleniu na gruncie jedności ideowej, która wzbogaca dotychczasowy dorobek ideowy organizacji młodzieżowej, otwiera szersze horyzonty umysłu i pogłębia świadomość społeczną. Na takim fundamencie można śmiało i pewnie budować przyszłość, która będzie taką, jaką stworzy młode pokolenie Polski Ludowej swą pracą, nauką i walką.

Minister Obrony Narodowej, marszałek Zymierski w odpowiedzi na otrzymane depeche gratulacyjne wysłał następujące podziękowanie:

do marszałka Rokossowskiego.

W imieniu własnym i całego Wojska Polskiego dziękuję Panu, Panie Marszałku, za gorące pozdrowienia dla żołnierzy Wojska Polskiego w dniu czwartej rocznicy odrodzenia Nowej, Demokratycznej Polski, Dowódcy Wojska Polskiego i wszyscy jego żołnierze znają i wysoko cenią Pański osobisty wkład, Panie Marszałku, i bohaterские wysiłki Pańskich, okrytych chwałą wojsk w dziele wyzwolenia Polski spod okupacji faszystowskiej i stworzenia warunków dla budowy Polski Ludowej.

do gen. Swobody, ministra Obrony Narodowej Republiki Czechosłowackiej.

W imieniu własnym i całego Wojska Polskiego serdecznie dziękuję za życzenia przesłane mi w związku ze Świętem Odrodzenia Polski. Jednocześnie proszę przyjąć moje gorące pozdrowienia oraz życzenia dalszych, jeszcze wspanialszych sukcesów w dziele utrwalenia demokracji ludowej i rozwoju bratniej Armii Czechosłowackiej.

Szef sztabu generalnego W.P. gen. broni Korczyński wysłał następującą depeche:

do gen. Bohumila Boceka, szefa Sztabu Generalnego Armii Czechosłowackiej.

Serdecznie dziękuję za nadesłane życzenia w związku ze Świętem Odrodzenia Polski. Proszę jednocześnie przyjąć moje najlepsze życzenia pożytecznego rozwoju bratniej Armii Republiki Czechosłowackiej.

Obchód Święta Narodowego Polski w Stanach Zjednoczonych

WASZYNGTON, 24.7. (PAP) — Placówki dyplomatyczne i konsularne R.P. w Waszyngtonie, Nowym Jorku, Chicago, Detroit i Pittsburgu, uroczystie obchodzą dzień święta narodowego. Radiostacje urządziły specjalne audycje z przemówieniami o licznościowymi, koncertami muzyki polskiej itd.

W 22 lipca ambasador R.P. Winiewicz wydał w Waszyngtonie przyjęcie, w którym wzięli udział ministrowie handlu Sawyer, minister armii Kenneth Royal, podsekretarz Departamentu Stanu George Allen i radca tegoż departamentu Charles Bohlen. Na przyjęcie przybył cały

korpus dyplomatyczny oraz liczna reprezentacja członków Kongresu.

NOWY JORK, (PAP) Z okazji święta narodowego odbyło się przyjęcie w konsulacie R.P. w Nowym Jorku, urządzone przez konsula generalnego Jana Głowickiego, na które przybyli przedstawiciele korpusu konsularnego oraz wybitni przedstawiciele świata politycznego i intelektualnego Stanów Zjednoczonych i Polonii amerykańskiej. W tym samym dniu odbył się transmitowany przez rozgłośnie nowojorską koncert muzyki polskiej. Przemówienie o okolicznościowe wygłosił konsul gen. Galewicz.

Prasa czechosłowacka o polskim Święcie Narodowym

PRAGA, 24.7. (PAP) — Prasa czechosłowacka poświęca wiele miejsca czwartej rocznicy Manifestu PKWN, drukując na ten temat liczne artykuły wstępne i komentarze, ilustrowane fotografiami Prezydenta Bieruta o-

raz pracami grafików czechosłowackich o wojennej Polsce. Wiele dzienników czechosłowackich wydało numery poświęcone polskiemu świętu narodowemu.

W Rumunii

W Bukareszcie 22 lipca rano odbyła się w katedrze bukareszteńskiej uroczysta msza poczyni ambasador Szymański przyjął członków polonii, którzy złożyli na ręce ambasadora życzenia dla prezydenta Bieruta i rządu R. P.

Po południu Towarzystwo Przyjaciół Polski-Rumuńskiej urządziło w sali teatru narodowego festival. Wieczorem w Ambasadzie R. P. odbyło się przyjęcie dla członków rządu rumuńskiego i korpusu dyplomatycznego.

W Wiedniu

Polonia wiedeńska uczciła dzień 22 lipca uroczystą akademią na której szczególnie entuzjazm licznie zgromadzonej publiczności wywołały występy dzieci polskich.

Również prasa wiedeńska poświęciła liczne artykuły 4-tej rocznicy ogłoszenia Manifestu lipcowego.

w Ankarze

W Ankarze ambasador R. P. wydał przyjęcie, na które przybyli: generał z szefem sztabu — generałem Omurtakiem na czele, wzięli urzędnicy ministerstwa spraw za-

granicznych, członkowie korpusu dyplomatycznego, oraz przedstawiciele tureckiego świata naukowego, artystycznego i dziennikarskiego.

w Brukseli

P. Krajewskiego życzenia dla Prezydenta Bieruta i rządu R. P.

Tego samego dnia w godzinach po południowych w salonach poselstwa w Brukseli odbyło się przyjęcie, w którym wzięli udział członkowie korpusu dyplomatycznego, przedstawiciele rządu belgijskiego, świata politycznego, kulturalnego, sfer gospodarczych oraz liczni dziennikarze.

W sprawie zgłaszania dezyderatów importowych

W sprawie zgłaszania dezyderatów importowych

Departament Importu Ministerstwa Przemysłu i Handlu zawiadamia o konieczności zgłoszenia dezyderatów importowych w związku z mającymi się odbyć rozmowami polsko-brytyjskimi w sprawie zawarcia umowy handlowej z Wielką Brytanią na okres od 1 stycznia 1949 r. do końca grudnia 1953 r.

O bezpieczeństwie w obozach letnich

Konferencja u premiera

U prezesa Rady Ministrów odbyła się 24 bm konferencja z udziałem zainteresowanych ministrów i przedstawicieli organizacji społecznych, które prowadzą w bieżącym sezonie obozy letnie.

Konferencja poświęcona była sprawie omówienia całości kształtu spraw, związanych z dochodzeniami, prowadzonymi przez odpowiednie władze przeciw winnym wypadku na jeziorze Gardno. Jak wiadomo, w toku dochodzenia aresztowano i zostali administrator zespołu rybackiego Terlecki Wacław i przewodniczący Markiewicz i Rudnicki.

Po konferencji wydano szczegółowe zarządzenia mające na celu zapewnienie wszystkim obozom maksymalnego bezpieczeństwa.

Ze Szczecina wyjechała Specjalna Komisja z Kuratorium Szkolnego, która obejdzie wszystkie obozy i kolonie letnie na terenie Pomorza Szczecińskiego. Celem tej inspekcji jest stwierdzenie, czy kierownicy obozów i kolonii przedsięwzięli wszelkie możliwe środki ostrożności zabezpieczające przed nieszczęśliwymi wypadkami.

Odznaczenia polskie dla działaczy czechosłowackich

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej osobiście odznaczył czechosłowackiego ministra Rolnictwa p. Juliusza Diurisa wielką wstęgą Odrodzenia Polski za wybitne zasługi w dziedzinie współpracy polsko-czechosłowackiej.

Nadto odznaczeni zostali: Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski dr Michał Faltan, pełnomocnik dla spraw rolnictwa i leśnictwa na Słowację oraz dr inż. Jerzy Kotiatko wiceminister Rolnictwa Republiki Czechosłowackiej.

Oprócz licznych działaczy na polu zbliżenia czechosłowacko-polskiego,

odznaczenia polskie nadane przez Prezydenta R.P. otrzymali: K. Swiatowski, przewodniczący Krajowej Rady Narodowej w Brnie, F. Charnad, przewodniczący Krajowej Rady Narodowej w Morawskiej Ostrawie, F. Ruchs, sekretarz czechosłowackiej partii komunistycznej w Morawskiej Ostrawie, F. Motula, przewodniczący centralnego komitetu narodowego miasta Brna, J. Kotas, przewodniczący Centralnego Komitetu w Morawskiej Ostrawie oraz F. Cimner, referent oświatowy Krajowej Rady Narodowej w Morawskiej Ostrawie

Polsko-czechosłowacka Komisja Rolnicza na trzydniowych obradach w Warszawie

W dniu 24 bm. rozpoczęły się w Warszawie obrady polsko-czechosłowackiej komisji rolniczej utworzonej w ramach Rady Współpracy Gospodarczej Polski i Czechosłowacji

Z Pragi przybyła delegacja czechosłowacka, złożona z 25 osób, z przewodniczącym Ministerstwa Rolnictwa inż. Lamberkiem jako przewod-

niczącym.

Ze strony polskiej biorą udział w obradach członkowie sekcji polskiej Komisji pod przewodnictwem Dyr. Dep. Rolnictwa CUP, inż. Rzewnowskiego.

Obrady będą trwały 3 dni, po czym goście udadzą się do Wrocławia na Wystawę Ziem Odzyskanych.

Wybitni goście z Czechosłowacji na Wystawie we Wrocławiu

Do Wrocławia przybyła reprezentacyjna wycieczka czechosłowackiego Ministerstwa Rolnictwa wraz z delegatami rządu Republiki Czechosłowackiej. W wycieczce biorą również udział profesorowie Uniwersytetu w Pradze i inżynierowie-agronomi, jak również przodownicy pracy.

Na Wystawie Ziem Odzyskanych wycieczkę oprowadzali delegaci polskiego Ministerstwa Rolnictwa oraz eksperci spraw rolniczych Ziem Odzyskanych.

Wycieczka wyjeżdża do Szczecina, skąd przez Warszawę wróci do Pragi czeskiej.

Słowa uznania min. Diurisa dla pracy polskiego rolnika i robotnika

Minister rolnictwa Czechosłowacki p. Diurisz, który w czasie swej podróży po Polsce zwiedził szereg majątków państwowych na Żuławach, w woj. gdańskim i kilka ośrodków rolnych w okolicy Wrocławia, wyraża się z największym uznaniem o pracy polskiego rolnika i robotnika rolnego.

O Wystawie Ziem Odzyskanych min. Diurisz powiedział: „Slyszeliśmy wiele o odbudowie i zagospo-

darowaniu polskich ziem zachodnich. Ale dopiero bezpośrednio z znajomością się z ogromem tych prac na Wystawie umożliwia należyte zorientowanie się w tym zagadnieniu“.

Wynoszę z Polski jak najprzyjemniejsze wspomnienia osobiste i podziw dla waszego narodu z bezprzykładnym poświęceniem odbudowującego zniszczoną ojczyznę — zakończył czeski gość.

Czytacie **PROBLEMY**

Sytuacja we francuskim przemyśle bawełnianym

FRANCUSKI przemysł bawełniany, pomimo dotkliwych strat poniesionych w czasie wojny i okupacji niemieckiej, stosunkowo szybko odzyskał swą zdolność produkcyjną i zajmuje dziś czwarte miejsce w gospodarce narodowej pod względem produkcji i eksportu.

Francuski przemysł bawełniany zatrudnia w chwili obecnej 136 000 robotników, z których 87 000 pracuje w 191 przedsiębiorstwach, a 68 100 w 639 zakładach, co stanowi mniej więcej 70 proc. stanu przedwojennego. Jeśli wziąć pod uwagę, że 23 proc. przedsiębiorstw uległo zniszczeniu i jeśli się uwzględni duże trudności odbudowy w związku z ciężką sytuacją finansową kraju, to wyprodukowanie już w 1947 r. 197 000 t. przędzy oraz 134 000 t. tkanin bawełnianych, wobec 263 tys. t. przędzy i 162 tys. t. tkanin w r. 1938 uważać należy za duży sukces. W ciągu 1947 r. produkcja przędzy wzrosła o 17,5 proc., a tkanin bawełnianych o 26,2 proc. w porównaniu z rokiem 1946.

TRUDNOŚCI

Największą trudnością w rozwoju produkcji francuskiego przemysłu bawełnianego stanowi niedostateczne zaopatrzenie w surowce oraz brak nowoczesnego wyposażenia technicznego. W czasach normalnych głównymi dostawcami bawełny surowej, przeważnie średnio włóknistej, były Stany Zjednoczone i Egipt, ale kryzys dolarowy zmusił ostatnio Francję do wstrzymania zakupów w strefie dolarowej. Może ona na razie liczyć tylko na własne zresztą niewielkie, pozostałe zapasy surowca oraz na niedostateczne dostawy w ramach planu Marshalla.

Dostawy te nie są zresztą korzystnym interesem dla Francji. W myśl niedawno zawartej umowy dwustronnej Francuzi mają otrzymać na pierwszy kwartał zaledwie 227 000 t. bawełny, tj. znacznie mniej niż potrzebują i to po cenie 85 centów amerykańskich za funt. Poza tym niezależnie od całego szeregu ustępstw natury gospodarczej i politycznej muszą oni całą należność za tę bawełnę zapłacić w swojej walucie. Za te właśnie franki francuskie będą Amerykanie w właściwym czasie kupować to, czego będą potrzebować od Francji, nie licząc się zupełnie z jej interesami. Już dziś wywołuje to poważny niepokój w kręgach fachowych.

Drugim poważnym problemem jest modernizacja urządzeń technicznych zakładów przemysłu tekstylnego. Nie należy zapominać, że w czasie wojny zniszczone zostało 1 377 000 wrzecion oraz 13 919 warsztatów tkackich, a 936 700 wrzecion i 10 600 warsztatów uległo poważnym uszkodzeniom. Obecnie czynnych jest wprawdzie 8 260 000 wrzecion i 168 000 warsztatów, znaczny jednak ich odsetek wymaga modernizacji, od czasu bowiem kryzysu w 1930 r. nie przeprowadzano w tym przemyśle żadnych ulepszeń technicznych.

Problem ten jest ściśle związany z dość trudnym do rozwiązania problemem finansowym. Przemysł krajowy może zaspokoić zaledwie 50 proc. istniejących pod tym względem potrzeb, przy czym drugą połowę niezbędnej sprzętu technicznego i maszyn trzeba sprowadzić z Anglii lub Szwajcarii, na co właśnie brak jest dewiz zagranicznych.

KRÓTKOWZROCZNA POLITYKA

Ogółem wyeksportowano w roku ubiegłym przędzy bawełnianej za granicę 2 643 t. i do posiadłości zamorskich Francji 1 533 t. oraz tkanin: za granicę 5 325 t. i do posiadłości zamorskich 30 953 t.

Głównymi odbiorcami francuskiej wyrobów bawełnianych są: Belgia, Szwajcaria, Wielka Brytania, Szwecja, Egipt i Argentyna.

Z Banku Międzynarodowego

Bank światowy rozważa możliwości intensyfikacji eksportu z krajów Europy wschodniej do Europy zachodniej.

Prezes Banku — John Mc. Cloy oświadczył w tych dniach na konferencji prasowej w Waszyngtonie, że reprezentowany przez niego Bank rozważa rozszerzenie eksportu drewna z krajów wschodnio-europejskich do krajów amerykańskich.

Jak prezes Mc. Cloy wyjaśnił zostały skierowane zapytania w tej sprawie do zainteresowanych krajów eksportujących. Jako przykład tego rodzaju powiązań gospodarczych podano zakup

Poza tym dość znaczne ilości tych wyrobów odbierają brytyjskie posiadłości zamorskie, przede wszystkim: Australia i Unia Południowo-Afrykańska oraz kraje Bliskiego Wschodu. Ostatnio Francja eksportuje duże ilości tkanin bawełnianych również do krajów Ameryki Łacińskiej, poważnie natomiast zmniejsza się jej eksport do Belgii i Szwajcarii, gdzie wyroby francuskie nie są w stanie konkurować z wyrobami innych krajów, a przede wszystkim Włoch, które to państwo cieszy się, jak wiadomo, wyjątkowym poparciem kapitału amerykańskiego. Poza tym daje się już odczuwać również popierana przez

Zwyżka cen we Włoszech

Rozpatrując sytuację gospodarczą, włoska rada ministrów sprzeciwiła się wszelkim projektom podniesienia płac, które — zdaniem ministrów — przyczyniłoby się do inflacji.

Rada ministrów ma zamiar przyczynić się do obniżenia cen, aby w ten sposób zwiększyć możliwości zakupów mas pracujących.

Daje się to jednak z trudnością pogodzić z ostatnią uchwałą rady ministrów o podwyżce cen na chleb i wyroby mączne (makaron), które są pod-

Argentyna otrzymuje wolną strefę w Kopenhadze

Na podstawie zaakceptowanych już warunków, Argentyna otrzymuje w porcie kopenhaskim wolnocłowy obszar o powierzchni 14 000 m. kw. Teren ten zobowiązała się Argentyna wyposażyć i zbudować przy pomocy duńskich inżynierów i robotników. Uroczonienie obszaru wolnocłowego nastąpić ma najpóźniej w ciągu 2 lat.

Dużycy spodziewają się po powyższym układzie poważnych korzyści,

Eksploatacja torfu w ZSRR

Według danych statystycznych Związek Radziecki dysponuje ilością torfu stanowiącą 73 proc. pokładów torfu całego świata. Eksploatacja torfu podjęta w Związku Radzieckim w szerszym zakresie w roku 1924, wzrosła z 1,7 mln. ton w roku 1913 na 23,8 mln. ton w roku 1937. Na rok 1950 zaplanowano wydobycie 44 mln. ton torfu. Mimo tego olbrzymiego wzrostu produkcji, która już w roku 1940 przekroczyła czte krotnie wydobycie torfu na całym świecie, fachowcy radzieccy są zdania, że pozyskane ilości nie są absolutnie proporcjonalne do możliwości produkcyjnych i zastosowania torfu w gospodarce narodowej. Eksploatacja torfu oznacza według koncepcji fachowców elektryfikację, a tym samym uprzemysłowienie kraju. Teza ta jest nowością dla fachowców kół europejskich, nie poinformowanych, że w Związku Radzieckim bardzo poważna ilość wielkich elektrowni jest napędzana torfem opałowym. Już w roku 1940 energia elektryczna pozyskana z torfu wynosiła 18,5 proc. całej energii elektrycznej w Związku Radzieckim. Dotyczy to zwłaszcza terenów Leninieradu, Moskwy, Kalinina, Smoleńska, Orla, Iwanowa, Jarosławia, jak również północno-zachodniej Ukrainy i Białorusi — w ogóle wszędzie tam, gdzie drewno stało się artykułem deficytowym. Na tych terenach prawie 80 proc. elektrowni jest napędzane torfem. Te okoliczności wyjaśniają dlaczego przemysł torfowy Związku Radzieckiego wysuwa się coraz bardziej na czoło problemów gospodarczych.

Olbrzymie zapasy torfu mogą przez

Amerykanów konkurencja japońska, dysponująca taną siłą roboczą.

Według opinii kół fachowych obecna polityka rządowa, polegająca na ciągłych ustępstwach, wobec Waszyngtonu, szkodliwych dla interesów własnego przemysłu, prowadzi nieuchronnie do upadku jednej z najważniejszych gałęzi gospodarstwa narodowego, jaką jest francuski przemysł bawełniany. Przez tę krótkowzroczną politykę, która pozabawia przemysł bawełniany możliwości utworzenia odpowiednich zapasów surowca oraz modernizacji sprzętu i urządzeń technicznych, francuskie wyroby, mające na rynkach świata ustaloną sławę powoli znikają z rynków, nie mogą bowiem wytrzymać konkurencji z wyrobami innych krajów, które są w stanie taniej i lepiej produkować niż Francja.

ZAW

stawowymi produktami żywnościowymi Włoch.

Według nowego zarządzenia, cena makaronu wzrosła z 85 do 125 lirów za kilogram.

Targi w Sztokholmie

W tegorocznych Międzynarodowych Targach w Sztokholmie nasze sprawy morskie reprezentowane zostaną przez szereg instytucji urzędów i przedsię-

ZA GRANICĄ, PISZA

Następstwa reformy walutowej w Niemczech — Kto bierze udział w Kongresie KPI — Kryzys rządowy a kryzys ustrojowy we Francji

Minął miesiąc reformy walutowej, przeprowadzonej w Niemczech. W związku z tym pisze

„Prawda”

W ciągu całego tego okresu tysiące nowych bezrobotnych dzień w dzień zapełniały biura pośrednictwa pracy licznych miast Bizonii. Tak np. w porcie hamburskim z 6 tys. robotników pozostało zaledwie 800. Pozostałych zwolniono. W tym samym czasie, gdy reakcyjniści niemieccy, zbrodniarze wojenni magnaci finansowi i przemysłowi podnoszą głowę, widząc w „reformie” gen. Clay'a szansę łatwego zdobycia majątku, tysiące bezrobotnych wędruje z miasta do miasta w daremnym poszukiwaniu pracy. Reforma walutowa w Niemczech Zachodnich przyniosła również nędzę i bankructwo rzemieślnikom niemieckim. Chaos gospodarczy — stwierdza korespondent — który przybiera w Bizonii zatrważające rozmiary — oto następstwa separatystycznej reformy walutowej, przeprowadzonej przez zachodnie mocarstwa okupacyjne.

Sytuacji w Niemczech Zachodnich przeciwstawia korespondent „Prawdy” sytuację w strefie radzieckiej, gdzie reforma walutowa dała zupełnie odmienne rezultaty. Przyczynia się ona do wzmocnienia nowych, demokratycznych podstaw gospodarki i do dalszego jej rozwoju. Korespondent stwierdza, że w prowincji Saksonia — Anhalt, którą zwiedził ostatnio, w ciągu ubiegłego miesiąca nie zwolniono z powodu trudności finansowych ani jednego robotnika, nie zamknięto ani jednego, nawet najmniejszego przedsiębiorstwa. Bankrutwo, ruina, bezrobocie, które po reformie walutowej przybrały na Zachodzie rozmiary klęski żywiołowej, zupełnie nieznanne są zarówno w tej prowincji, jak i w całej radzieckiej strefie okupacyjnej. Co więcej — podkreśla korespondent — jeśli cokolwiek wpływa hamująco na dalszy rozwój gospodarczy strefy wschodniej, to nie bezrobocie, a wręcz przeciwnie, stały brak siły roboczej.

„Prawda”

przynosi również korespondencję z Belgradu, pisząc:

„Kongres komunistycznej partii Jugosławii, który zaczął się 21 lipca w Belgradzie, odbywa się w warunkach całkowitej izolacji od międzynarodowego ruchu robotniczego. Ani jedna komunistyczna partia na świecie nie wydelegowała swego przedstawiciela, mimo że jugosłowiańska partia komunistyczna rozstała liczne zaproszenia. Decyzja partii komunistycznych ZSRR, Francji, Czechosłowacji, Belgii, Włoch, Hiszpanii, Albanii oraz Bułgarskiej Partii Robotniczej (komunistów), Polskiej Partii Robotniczej, Węgierskiej Partii Pracujących, Rumuńskiej Partii Robotniczej itd., które całkowicie solidaryzowały się z uchwałami Biura Informacyjnego, odrzucając zaproszenie na kongres komunistycznej partii Jugosławii, nie została podana do wiadomości członków komunistycznej partii Jugosławii.

Wobec faktu takiej całkowitej izolacji, specjalnego znaczenia nabiera wiadomość podana przez jedną z zagranicznych rozgłośni, że jedyna organizacja, która dla celów prowokacyjnych przyswoiła sobie nazwę partii komunistycznej Szwajcarii, wysłała swoich delegatów na zjazd komunistycznej partii Jugosławii. Wia domo wszystkim, że organizacja ta, która pojawiła się w marcu 1945 r. — jest trockistowską organizacją, pozostającą na usługach policji i wywiadu zagranicznego. Została ona zdemaskowana jeszcze w 1946 r. na łamach prasy radzieckiej („Prawda” z 13 kwietnia 1946 r.) jako przestępca, prowokatorska grupa trockistowska. Celem tej grupy było zwalczanie „Partii Pracy” w Szwajcarii, która broni interesów klasy robotniczej i pracujących Szwajcarii, zwalczanie ruchu komunistycznego i demokratycznego. Jest więc bardzo znamienne, że właśnie ta prowokatorska, trockistowska organizacja z gruntu wroga dla międzynarodowego ruchu robotniczego i komunistycznego, — wyraziła chęć, jak doniosła pewna zagraniczna rozgłośnia — wysłania delegatów na zjazd komunistycznej partii Jugosławii.

„Krasnaja Zwiezda”

omawiając w przeglądzie międzynarodowym kryzys rządowy we Francji, stwierdza m. in., że reakcja usiłuje w drodze podejrzanych kombinacji zakulisowych sfornować taki rząd we Francji, który odpowiadałby interesom i planom zamorskich „opiekunów”. Jednakże tego rodzaju wyjście z kryzysu ministerialnego — podkreśla dziennik — nie stanowi wyjścia z kryzysu ustrojowego, a raczej go pogłębi. Masz pracujące Francji wierne swym wolnościowym, demokratycznym tradycjom, a raczej go pogłębi. Masz pracujące Francji wierne swym wolnościowym, demokratycznym tradycjom, a raczej go pogłębi.

Wzrost cen chleba we Włoszech

RZYM. 24.7. (PAP). Włoska Rada Ministrów postanowiła podnieść cenę chleba i makaronu. Cena chleba zostaje podniesiona z 65 lirów za 1 kg. do 104 lirów za 1 kg. w Mediolanie, 102 lirów za 1 kg. w Rzymie i 94 lirów w Neapolu. Zwyżka ceny makaronu wyniesie 53 liry na 1 kg.

Podnowa floty i stoczni

— podstawowe zadanie planu morskiego

Brak stali w Anglii

W angielskim Ministerstwie Transportu rozpatrywano sprawę zapobieżenia brakowi stali dla odbudowy i remontu statków. Sprawa wydaje się nie być dość trudną, gdyż jednocześnie Izba Żeglugaowa Zjednoczonego Królestwa za wiadomości armatorów o wprowadzeniu

nowych formalności przy uzyskiwaniu zezwolenia na budowę statków. Armatorzy oświadczyli, iż nowe zarządzenie traktować będą jako wydane w interesie samych armatorów, które zostanie zniesione z chwilą, gdy warunki zezwolią na usunięcie wszelkich ograniczeń.

5 minut historii Warszawy

27 lipca 1624 roku wydarzyły się w Warszawie pierwsze wypadki „czarnej śmierci”. Najprawdopodobniej była to dżuma, która trwała cały rok, wyłudzając prawie całkowicie miasto.

28 lipca 1708 roku znowu „morowe powietrze” dziesiątkuje ludność Warszawy. Z małymi przerwaniami zaraza szerzyła się przez cztery lata, bo wygasa dopiero w 1712 roku. Miasto dosłownie wywarło.

30 lipca 1770 roku zakończono wypanie nowych wałów wokół Warszawy. Sypanie nakazał marszałek wielki koronny Stanisław Lubomirski a udział w sypaniu musiała wziąć ochotniczo ludność miasta. Kto nie mógł pracować — musiał wynająć zastępcę.

Pl. Bankowy — przyszłe serce miasta zaczyna się odbudowywać i zaludniać

Jest w Warszawie taki punkt, o którym z góry wiadomo, że za rok będzie jednym z ważniejszych węzłowych skrzyżowań stolicy, jakkolwiek dziś jest niemal zamary i wyludniony nie tylko z przechodniów i pojazdów, ale nawet z okolicznych mieszkańców. Punktem tym jest Pl. Bankowy i Rymarska od Senatorskiej do Leszna.

Dokładnie za rok, 22 lipca r. 1949, ma nastąpić otwarcie trasy Wschód — Zachód, przebiegającej od strony pałacu Radziwiłłów przez Leszno. W tym samym czasie będzie już gotowa część arterii Północ — Południe od wiaduktu Żoliborskiego do skrzyżowania Marszałkowskiej ze Złotą. Trasa tej arterii wędzie wzdłuż Rymarskiej od ul. Przejazd w stronę Ogrodu Saskiego. Tak więc okolica Pl. Bankowego stanie się węzłowym punktem całej Warszawy a ruch w tym punkcie miasta będzie już za rok walczył o lepsze z dzisiejszym zatorem przy gmachu BGK na Nowym Świecie.

Samo skrzyżowanie się dwóch

arterii to tylko budowa nawierzchni. Zabudowa całego otoczenia to już kwestia innego rodzaju, to wyścig do zajęcia bardziej korzystnego miejsca w przyszłym nowożytnym punkcie stolicy. To też cała okolica szybko zaczyna wstawać na nogi. Otworzyły się wielkie możliwości tej dzielnicy, która nigdy nie pretendowała do miana stołecznego „city” a teraz staje przed piękną przyszłością.

Pierwszą jaskółką odbudowy tego terenu był remont wielkiego gmachu przy rogu Leszna i Rymarskiej, przeprowadzony przez Polski Monopol Spirytusowy. Wychodzący na Leszno piękny fronton jest już dawno odnowiony, skrzydło zaś od Rymarskiej nie doczekało się jeszcze wykończenia zewnętrznego, chociaż dom już od roku jest oddany do użytku. Ponadto terenowy komitet PPR doprowadził do porządku gmach b. Polskiego Banku Przemysłowego we wnętrzu ul. Senatorskiej pod nr 42 a parafia św. Antoniego wyremontowała swój kościół również przy Senatorskiej.

W ostatnich miesiącach wzięto się do pięknych pałaców Coraziego przy Rymarskiej, Olbrzymi kompleks zabytkowych budowli wzdłuż Rymarskiej i Elektoralnej, który przez długie lata był siedzibą Min. Skarbu, Banku Polskiego i innych instytucji i urzędów skarbowych, został poważnie zniszczony z wyjątkiem jedynie Urzędu Patentowego na Elektoralnej, który doprowadzono do stanu używalności jeszcze w pierwszych latach odbudowy.

Wszystkie te budowle, długi, zamknięty w czworoboku zespół pałaców Coraziego, ozdobiony pięknymi kolumnami, stał się teraz terenem dość poważnych prac renowacyjnych, które na razie ograniczają się do usuwania zwalów gruzu. Oczywiście nie ma mowy, ażeby cała ta strona przyszłego centralnego placu w Warszawie zdążyła ze swą „toaletą” do chwili oddania obu tras do użytku.

Remontuje się również zabytkowy pałac przy Żabiej, którego fronton wychodzi na Pl. Bankowy. Z tym budynkiem nie będzie kłopotu, bo już zdobi go różowy, podobny jak na Dziekance, tynk zewnętrzny.

Przeciwna strona Rymarskiej to jeszcze gruzy i ruiny. Nie odbudo-

G. B. Shaw i A. Tairow do Szyfmana

Wśród wielu listów i depech gratulacyjnych z okazji jubileuszu Teatru Polskiego i dyr. A. Szyfmana nadeszły tak że życzenia B. G. Shaw'a i A. Tairowa, reżysera i dyrektora Teatru Kameralnego w Moskwie.

Shaw nie opuścił i tej okazji, aby złożyć szczerze i dowcipnie. Pisz do Szyfmana:

„Drogi Doktorze, mam nadzieję, że w dniu 10 lipca przypomniał Pan swej publiczności, iż był Pan pierwszym, który wystawił kilka z mych najznakomitszych sztuk. Sądząc, że fakt ten dowodzi, iż jest Pan najbardziej przewidującym dyrektorem w Europie (z Anglią włącznie) oraz, że Teatr Polski jest poza Londynem wielkim centrum kultury dramatycznej.

GBS.
A. Tairow w bardzo serdecznym słowach składa gratulacje znakomitemu „Teatrowi Polskiemu” i życzy dyr. A. Szyfmanowi dalszych twórczych poczynań.

Pod hasłem zjednoczenia

Związek Uczestników Walki Zbrojnej i Związek Osadników

Wśród członków Zw. Uczestników Walki Zbrojnej o niepodległość i demokrację oraz Zw. Osadników Wojskowych wysunięto hasło ściślejszej współpracy obu bratnich organizacji w kierunku połączenia obu związków w jedną organiczną całość.

W tym celu prezydium zarządu gł. Zw. Osadników Wojskowych zgłosiło do zarządu gł. Związku Ucz. Walki Zbrojnej propozycję: zwołania w dniu 31 sierpnia rb. walnych zgromadzeń delegatów obu

organizacji w celu powzięcia uchwały o połączeniu się pod nazwą „Związek Uczestników Walki Zbrojnej o Niepodległość i Demokrację” oraz urzędowania w dniu 1 września we Wrocławiu wspólnego walnego zgromadzenia obu organizacji, w celu zatwierdzenia uchwały połączeniowej i przyjęcia statutu nowej organizacji.

Realizacją tego zająć się ma specjalny komitet złożony z przedstawicieli obu instytucji.

wuje się też pałac Zamojskich, tak zw. Pałac Błękitny przy Senatorskiej obok kościoła św. Antoniego, i nie jeszcze nie słychać o remoncie zniszczonej poważnie dawnej Resursy Kupieckiej przy Senatorskiej. Jedynie umieszczona na ruliach attyki tablica głosi, że dom ten będzie siedzibą zarządu Głównego RTPD.

Na zakończenie trzeba jeszcze wspomnieć o słynnej „Grubej Kaśce” na Tłomackim, której dzisiaj miejsce stanowiące przeszkadza trasie W—Z. Ponieważ zabytkowa studnia ocalała zupełnie z pożogi wojennej, przesunie się ją trochę na bok, by nie zawadzała przy budowie jezdni. Zostanie jednak w tej okolicy, ku niepomiernej zdziwieniu wszystkich cudzoziemców, którzy głowią się już od dawna, oglądając tę małą rotundę — do czego też może ona służyć. (MS)

WARSZAWA NA RUSZKOWANIACH

NA PL. NAPOLEONA ZACZYNA się praca przy wznoszeniu wielkiego gmachu Narodowego Banku Polskiego. Po ogrodzeniu terenu robót drewnianych płotem, zwieziono tu wielkie ilości drzewa do budowy fundamentów a obok „drapacza” stawia się w tej chwili prowizoryczny barak na skład materiałów budowlanych i kierownictwo budowy. Sądząc z linii ogrodzenia, po zakończeniu prac cały teren zostanie zamknięty dla ruchu, odcinek Świętokrzyskiej będzie w ogóle niedostępny a tylko trolleybusy ze Szpitalnej będą przejeżdżały „tranzytem” do Mazowieckiej.

KILKUDZIESIĘCIU ROBOTNIKÓW PRZYSTĄPIŁO niedawno do usuwania starych gruzów i wykopywania fundamentów przy Rymarskiej, gdzie niedługo rozpoczyna się prace przy przebijaniu Marszałkowskiej od ul. Przejazd przez Ogrod Saski do dzisiejszej linii ulicy Królewskiej.

Nad morzem i na jeziorach spędza wakacje młodzież warszawska

Dnia 30 bm. nowa grupa młodzieży warszawskich szkół podstawowych i średnich wyjeżdża na kolonie letnie.

235 dziewcząt spędzać będą wakacje nad morzem w Sobieszewie koło Gdańska, natomiast około 400 chłopców — w pięknych okolicach Lidzbarku koło Działdowa nad brzegami rozległego jeziora.

Lidzkar i Sobieszewo są jedynymi domami wypoczynkowymi, położonymi nad wodami. Wydział Wczasów Zarządu Miejskiego m. st. Warszawy, wysyłając młodzież szkolną na kolonie do tych miejscowości, zastosował jak najdalej idące środki ostrożności.

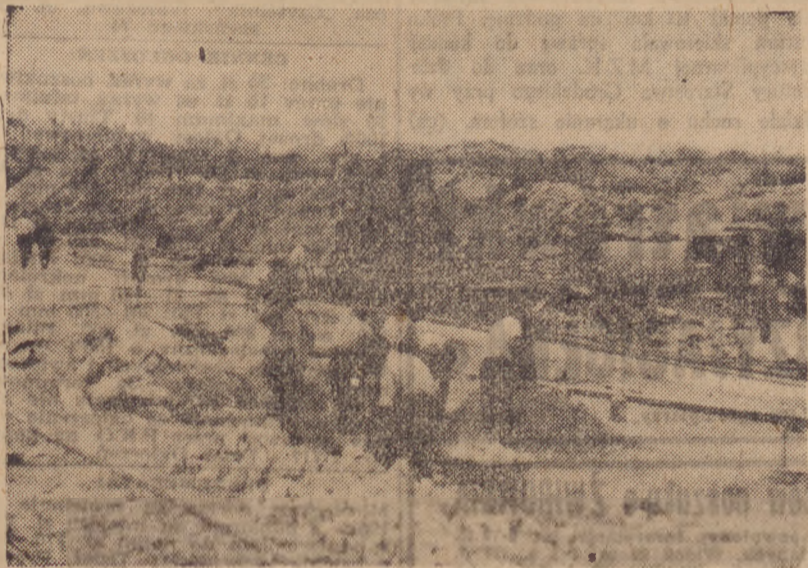
Młodzież podzielona jest na grupy liczące około 30 osób. Nad każdą grupą rozciąga opiekę wychowawca i instruktor. Wychowawca przebywa z grupą stale. Uczestnikom obozu nie wolno indywidualnie wydalac się z obozu, a tym bardziej kąpać się. W obozie obowiązują przepisy, które nie hamują swobody młodzieży w korzystaniu z wypoczynku, a zapowiadają całkowite bezpieczeństwo. Nie stosowanie się do prze-

pisów regulaminu obozowego powoduje wydalenie i odwiezienie uczestnika do domu. Młodzież jest na ogół zdyscyplinowana i jak dotąd zaledwie w stosunku do jednego uczestnika zastosowano przymusowe wydalenie.

W obozach odbywa się nauka pływania. W tym celu zostały urządzone specjalne pływalnie. Naukę pływania odbywa młodzież pod okiem wychowawców i instruktorów pływania, przy zastosowaniu wszelkich środków ostrożności. Nauka pływania obowiązuje wszystkich uczestników, którym stan zdrowia pozwala na korzystanie z tego miłego sportu. Każdy kandydat do nauki pływania posiadać musi odpowiednie zaświadczenie lekarskie.

Aby nie pozbawiać młodzieży widoku morza i bezpośredniego zetknięcia się z nim, urządzone są zbiorowe wycieczki na statkach do dalszych miejscowości. Dziewczęta odbyły morskie wycieczki z Sobieszewa do Gdańska, Gdyni i na Hel. Chłopcy odbyli połączone wycieczki lądowo-morską z Lidzbarku do Gdyni.

Ul. Marszałkowska rośnie

Roboty przy układaniu nawierzchni na nowym odcinku Marszałkowskiej, posuwają się szybko naprzód. Od ul. Przejazd kostka granitowa sięga już Nałewek.

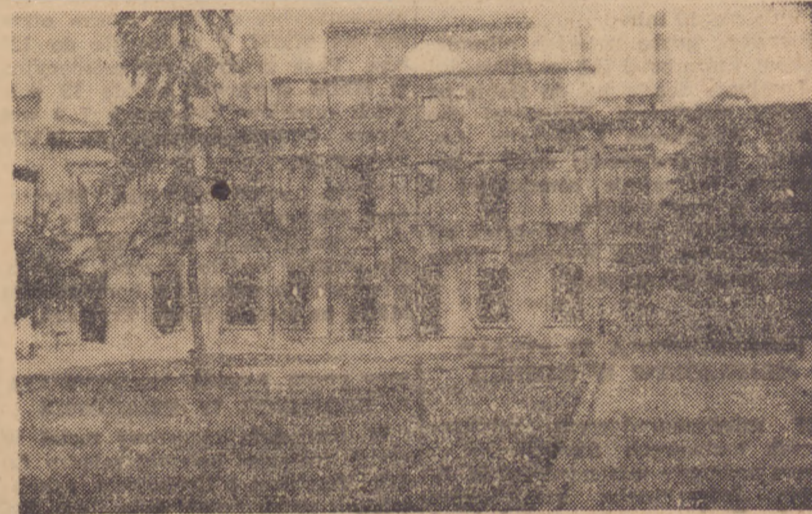
»Czystka« wśród kierowców MZK

W ostatnich dniach Miejskie Zakłady Komunikacyjne przystąpiły do przeprowadzenia „czystki” wśród kierowców autobusowych. Liczne wypadki na liniach MZK skłoniły tę instytucję do zbadania umiejętności fachowych szoferów. Badania okazały się niewesołe. Ponad 25 proc. wszystkich kierowców nie posiada w dostatecznym stopniu opanowanych umiejętności prowadzenia ciężkich wozów na ruchliwych ulicach Warszawy. Wielu z nich ponadto nie zna dostatecznie przepisów ruchu kołowego, dlatego tak często zdarzają się teraz wypadki.

MZK postanowiły zwolnić z pracy wielu szoferów a część z nich przenieść jako mechaników do warsztatów samochodowych i do obsługi garaży. Pierwsza partia złych kierowców pożegnała się już z kierownicami „Chaussonów”. Słabsi kierowcy, ale ci, którzy tylko niewielkie posiadają braki w wiadomościach fachowych i mają mało praktyki, zostaną skierowani na dodatkowe przeszkolenie.

MZK mają stale poważny kłopot z

kierowcami, którzy uciekają z tej instytucji do innych miejsc pracy, gdzie mogą uzyskać lepsze warunki materialne. Placę w Zarządzie Miejskim są dość niskie, nie więc dziwnego, że wielu szoferów, a z zasady szoferów lepszych, szybko przestaje pracować w MZK, znajdując bardziej popłatną pracę.

Dawna Resursa Kupiecka przy Senatorskiej czeka jeszcze na odbudowę. Zająć się nią ma RTPD.

W 4-ą rocznicę stracenia P. Findera i M. Fornalskiej Akademia KC PPR

Dnia 26 bm. miały miejsce 4. rocznica śmierci od kul hitlerowskich czolowych działaczy lewicy społecznej w Polsce, sekretarza KC PPR Pawła Findera i członka Komitetu Centralnego PPR Małgorzaty Fornalskiej. Aresztowani oni zostali przez gestapo 14 listopada 1943 r. w lokalu przy ul. Grottera 12, gdzie miało się odbyć posiedzenie KC PPR i rozstrze-

łani w dniu 23 lipca 1944 r. podczas likwidacji Pawiaka przez Niemców. W czwartą rocznicę śmierci bojowników o Polskę sprawiedliwości społecznej KC PPR organizuje akademię, poświęconą ich pamięci w sali domu klubowego MBP, Al. Wyzwolenia 1/3/5. Początek akademii o godzinie 18-ej.

W Teatrze Narodowym

będą pięciopiętrowe garderoby, dźwigi, windy i inne »nowoczesności«

Za drewnianym płotem na Pl. Teatralnym widać już od dawna prace. Stu osiemdziesięciu robotników Wojtkowego Przedsiębiorstwa Budowlanego zupełnie poważnie zabrało się do odbudowy Teatru Narodowego, który przedtem będzie odbudowany, niż Opera. W Teatrze Wielkim w zasadzie prace jeszcze nie rozpoczęto. Do tej chwili trwa inwentaryzacja ocalałych fragmentów wykończenia wewnętrznego i zachowanych urządzeń; dopóki tego się nie skończy, nie można przystępować do odbudowy.

Teatr Narodowy za to z dnia na dzień zmienia swój wygląd wewnętrzny. Podstawowa czynność teraz, to budowa pomieszczeń na garderoby dla artystów. Poprzednia boczna oficyna była zbyt mało pojemna i przez pewien czas starano się przerobić istniejące mury w taki sposób, by nie zmniejszając wysokości budynku obniżyć jego stropy i zbudować więcej kondygnacji. W grę jednak weszła sztywność przerobionego domu i w rezultacie trzeba było rozebrać zachowane mury. Na ich miejscu stawia się teraz pięciopiętrowy budynek w którym obok pokoi dla artystów będzie wielka stołówka, pracownia, magazyny, rekwizyornie itd.

Sama scena nie będzie rozbudowana, jak to pierwotnie przypuszczano, a nawet ulegnie pewnemu zmniejszeniu. W tej chwili jeszcze nie wiadomo, jak dalece będzie ona nowoczesna. Sądzić należy, że będzie i obrotowa, i szufladkowa, i zapadlnowa, jak tego wymagają najnowsze osiągnięcia scenograficzne. Niemal żadnym zmianom nie ulegnie widowisko, natomiast komp-

leks zabudowań teatralnych będzie wyposażony we wszelkiego rodzaju windy i dźwigi dla przesyłki dekoracji z magazynów na scenę. Zniknie również mała sala widowiskowa na pierwszym piętrze. Na jej miejscu powstanie obszerne i piękne salony rezydencyjne.

Ponieważ odbudowę tego teatru prowadzi się bez ostatecznych i kompletnych planów, trudno dziś przewidzieć, kiedy zostanie ona skończona. Na razie pracuje się tylko na jedną zmianę, ale gdy roboty ruszą pełną parą, a nastąpi to dopiero po uzgodnieniu wszelkich kwestii spornych, wprowadzi się drugą zmianę i powiększy ilość robotników. Nad całością budowy czuwa prof. Gutt, jeden z twórców nowopowstającej „Osł Saskiej”. (MS)

»Porwanie Sabinek« w Teatrze Nowym

Pomimo wielkiego powodzenia, jakim się cieszy cykl przedstawień „Jadzi Wdowy” — Teatr Nowy wprowadza na scenę nową, wesołą komedię Szentana „Porwanie Sabinek”, reżyserowaną przez Stanisława Perzanowską. Główną rolę w tej nowej komedii odegrał Węgrzyn. Ostatnie przedstawienie „Jadzi Wdowy” w niedzielę 25 bm.

Prognoza pogody

Na ogół dość pogodnie, w ciągu popołudnia możliwość wzrostu zachmurzenia z lekką słonością do burz. Temperatura w ciągu dnia 25 st. C. Słabe wiatry lokalne.

